

Den mänskliga kampens innebörd

Välkomna, mina käraste vänner. Ni är alla välsignade. Må det här föredraget hjälpa er i den väldiga mänskliga kampen för att finna uppfyllelse och mening i era liv. Den mänskliga kampen är så kolossal på grund av att ni behöver hantera ert medvetandes frånkoppling. Den verklighet som ni upplever som människa utgör endast en oändlig liten bråkdel av hela verkligheten. Eftersom den relativt sett är så liten, saknar den sammanhang. När medvetandet inte har kontakt med tingens djupare mening, måste livet vara en kamp. Detta gäller för varje människa, åtminstone i viss grad, för även de mest medvetna individerna har perioder när även de går vilse i labyrinten av sin egen frånkoppling.

Problemet är att just det sinne som ni har till ert förfogande, med vilket ni försöker greppa och förstå, i sig är lika fragmentariskt som den verklighet som det är tänkt att transcendera. Detta tycks verkligen utgöra ett oöverstigligt hinder. Kampen är således egentligen: Hur kan ni vidga er perception, ert medvetande i sig, så att det kan greppa innebörden bakom manifestationen?

Ni förväxlar alltid manifestationen med grundorsaken. Genom ert personliga växande behöver ni mödosamt lära er att särskilja orsak och verkan, verklighet och manifestation. Denna djupare och alltid befriande förståelse för livet kan endast uppnås genom en personlig självkonfrontation, aldrig genom teoretisk spekulation.

Man måste börja med vissa generella begrepp som är helt nödvändiga för så småningom öppna låsta dörrar, för hur kan medvetandet utvidgas om man inte provar vissa nya och mer vidsträckta möjligheter? Vetenskapsmän upptäcker nya saker på samma sätt. De formulerar radikala antaganden, som de temporärt överväger seriöst. Om deras hypoteser visar sig vara felaktiga, har de inte förlorat något. De lägger dem åt sidan och försöker andra alternativ för att nå en djupare förståelse. När de hittar sanningen, blir deras hypotes ett erfarenhetsmässigt faktum. Utvecklingen av det mänskliga medvetandet är inte annorlunda.

Under loppet av dessa föredrag har jag ibland nämnt den skapande substansen¹. Men vad jag än säger så kan det aldrig beskriva dess underverk och sanningen. Ord låter tomma i jämförelse med

¹ Eng. "creative substance". Övers. anm.

verkligheten. Mitt försök att verbalisera vissa aspekter av den skapande substansen kan likväl vara precis vad vissa av er behöver just nu för att uppleva dess sanning – åtminstone så mycket som är mänskligt möjligt vid ett givet skede av den personliga utvecklingen. Låt mig därför återigen försöka finna ord som kan förmedla en partikel av denna källa till allt liv.

Den skapande substansen utgör den mest kraftfulla energin. Den utgör det mest fruktsamma livsstoff som går att föreställa sig. Dess formbarhet, dess mottaglighet för det skapande sinnet, är lika oändlig som universum självt. Vad medvetandet än kan föreställa sig och uttrycka i tanke, känsla och viljeriktning, kommer det skapande livsstoffet att forma och bygga. Att veta och uppleva detta är att vara i kontakt med skaparprocessen, en process som pågår och är tillgänglig för alla levande varelser. Att veta detta är nyckeln till den mänskliga kampen.

Vad medvetandet bestämmer, ”lyder” livsstoffet som lera i händerna av en skulptör. Den enda skillnaden är att livsstoffet utgör en levande, rörlig, energisk process som inrymmer sina egna oföränderliga lagar. Den skapande livsstoffet är lika levande som medvetandet som formar det.

Summan av en individs medvetande – som innefattar alla nivåer av omedvetna inställningar, tankar, känslor och viljeriktningar – formar livsupplevelsen, som då för den fränkopplade, omedvetna människan framstår som ett slumpmässigt öde. När ni börjar på er utvecklingsväg, tillskrivs detta slumpmässiga öde, på den mest primitiva nivån, en lika slumpmässig gudomlig vilja som är mycket avlägsen från individen. När utvecklingen fortskrider och den gudomliga, skapande anden inte längre uppfattas som ett väsen utanför individen, utan som en kraft att återfinna i det inre, är det slumpmässiga öde som ni fruktar ert eget omedvetna. De mäktiga strömmarna och inställningarna som fortfarande gäckar den medvetna uppfattningsförmågan, framkallar lika mycket rädsla hos en människa som den märkliga, avlägsna auktoritetsfiguren som består av en straffande gud. Vägen måste från detta skede handla om att upprätta kontakten med det omedvetna och därmed återta en genuin kontroll över ens öde.

Stadierna mellan dessa två poler – att tillskriva sitt öde en avlägsen Gud samt att vara i kontakt med sina tidigare omedvetna processer – varierar. Ett av dem är exempelvis materialistisk blindhet, där endast det som kan ses och röras vid existerar, medan alla händelser utanför ens kontroll tycks vara en tillfällighet eller tur. Detta skiljer sig i grunden inte så mycket från idén om den avlägsna guden som uppsåtligt bestämmer människors öde, även om denna gud tillskrivs kärlek, medkänsla och visdom. Poängen i båda fallen är att man känner sig hjälplös och inte ansvarig för sina egna upplevelser och sitt eget öde. Man är i själva verket fullständigt omedveten om detta ”vad” och ”hur” som ligger bakom det.

Att upptäcka detta ”vad” och ”hur” är kanske den viktigaste vändpunkten i en individs utveckling. Denna upptäckt gör skillnaden mellan lidande och frid, mellan hjälplöshet och självbestämmande, mellan infantilt beroende – vare sig det är av en annan auktoritet eller av slumpen – och autonomi, mellan att leva i rädsla och att leva utan rädsla.

Som ni som är allvarligt engagerade i detta arbete vet, är vägen inte lätt. Den innebär att lära sig många nya förhållningssätt, nya aspekter av dig själv. Den innebär framför allt att övervinna det ständigt närvarande motståndet mot att tillägna sig nya sätt att hantera livet. Den innebär att bryta ner gamla strukturer och upprätta nya. Den innebär att förena felaktigt tudelade begrepp på en känslomässig nivå och ta isär osanningsenliga förenanden. Sökandet, att drista sig framåt, får aldrig släppas eller så faller man tillbaka igen i den gamla förtvivlan i att inte vara i kontakt med den inre verkligheten. Förtvivlan kanske tidigare har varit omedveten och kan ha kommit till uttryck så indirekt att den inte kunde identifieras, men allteftersom en individ växer, blir sådana omedvetna, förskjutna känslor starkt medvetna, även om deras djupare innebörd ignoreras i början.

Vid denna punkt, närhelst ni upplever ett öde som ni inte kan förstå, kanske ni inte längre skyller på omvärlden – Gud, ödet, livet, slumpen eller andra människor – men ni är lika rädda för era egna omedvetna processer. Ju större fränkopplingen är, desto mindre verklighet tycks ditt omedvetna ha. Du kan bara inte tro att något som är verksamt inom dig starkt går emot det som du medvetet vill och tror på. Ju mer avlägsen kontakten är, desto mer tycks den manifesta världen, verkningarna, utgöra den enda verkligheten. För dig existerar ingenting annat. Endast allteftersom du gradvis blir mer medveten om din inre värld, som en följd av att vissa inställningar, reaktioner och känslor erkänns för vad de verkligen är, blir den inre världen mer verklig.

Denna inre värld, med alla dess destruktiva inställningar, dess primitiva sätt att tänka, dess självförgörande viljeriktningar, måste bli lika medveten som dina positiva inställningar och viljeriktningar. Paradoxalt som detta kan tyckas, ju mer detta sker, desto tryggare och mer förenad blir du. Ju mer splittringen kommer till ytan, desto mindre smärtsam är den och desto mindre konflikt framkallar den. Färre oönskade upplevelser kommer i din väg. Vid denna punkt ser du tydligt att dina personliga, oönskade upplevelser helt och hållet är ett resultat av denna dolda konflikt mellan två oförsonliga inställningar, vars ena sida är dold för dig så att den har större makt att forma den skapande livssubstansen. När ditt medvetande inte har någon möjlighet att hantera den inre konflikten mellan de två motsatta strävandena, dras du obönhörligen in i en önskad manifestation.

Nästa fråga som uppstår är varför ni inte tillåter er att få kännedom om motströmmarna, de motstridiga sidorna som förblir under medvetandets yta? Om ni låter er bli medvetna om dem,

skulle ni verkligen kunna skapa vackra livsupplevelser åt er själva. Vad hindrar er då från att verkligen vilja ha positiva upplevelser, uppfyllelse, välbehag? Utan att tänka djupare på det, kommer ni att säga, särskilt om ni är nya på denna väg, att detta är löjligt. Du kommer att vara övertygad om att det inte finns något inom dig som blockerar positiva upplevelser – därför måste faktorer utanför dig själv vara ansvariga. Ni som har utforskat er själva lite djupare, har blivit medvetna om – först endast flyktigt – att det verkligen är du själv som avvisar uppfyllelseerna du desperat längtar efter och tror att du verkligen vill ha.

Det finns ett bra sätt att pröva sig själv, mina vänner. Det består av, när du talar djupt in i dig själv, med övertygelse och beslutsamhet, ord som dessa: ”Jag vill utvidga mitt liv. Jag vill uppleva fullständig kärlek och högsta välbehag, utan negativitet eller blockeringar. Jag vill ge mig själv helt i kärlek. Jag vill ha hälsa, uppfyllelse och överflöd i alla delar av livet. Det *är* möjligt att ha ett sådant rikt, gott liv. Jag är villig att ge till livet lika mycket som jag önskar erhålla. Jag vill inte lura livet genom att i hemlighet vilja ha mer än vad jag är villig att ge. Jag vill göra mig av med all falskhet, all själviskhet, självcentrering, negativitet och destruktivitet, oavsett hur svårt detta först kan tyckas. Jag vill göra mig av med alla illusioner jag har om mig själv, för detta är priset för att leva ett sådant rikt liv och jag är villig att betala det. Jag vill övervinna den falska skammen, högmodet, fåfängan som får mig att gömma mig bakom förespeglningar, samt den subtila inre oärlighet där jag omhuldar mig själv alltför mycket för att se och möta mig själv och förändras och där jag väljer att ”lida” med en diffus klagande inställning och därigenom förstör skaparkrafterna jag har till mitt förfogande och lever inte mitt liv fullt ut. Min egen lycka kommer att bidra till andras välbefinnande. Jag är villig att göra mig av med mitt egos försvar och all negativitet, att ge och ta emot det bästa. Jag är villig att acceptera svårigheter längs vägen, för jag vet att genom att övervinna dem, kommer jag också att bli mottaglig för livets godhet. Jag är villig att växa av mina svårigheter snarare än att barnsligt klaga på dem som om någon annan hade gett dem till mig. Jag kommer att övervinna all självömkän och överdriven rädsla då jag vet att de bara utgör det barnsliga sinnets manipulativa tilltag för att undvika att acceptera livet som det är” – endast i den andan kommer du att upptäcka livets sanna natur, inte dess förvrängda manifestationer som uppstår ur din egen negativitet.

När du säger sådana ord och lyssnar mycket noggrant på svaret från ditt innersta jag, måste du utan tvekan registrera reservationer. Ju mer fint inställd du är på dina inre svar, desto tydligare kommer du att höra dina inre reservationer. Dessa reservationer kan ha formen av mistro: ”Åh, det är inte möjligt att få det jag vill ha. Detta är bara ett önsketänkande.” När ett sådant svar visar sig, svara på det: ”Nej, det är inte ett önsketänkande, eftersom jag inte vill ha det överlämnat till mig som en magisk gåva. Jag är villig att betala priset. Jag är villig att engagera mig djupt i att leva fullt ut och ge lika mycket som jag önskar ta emot. Jag är villig att ge så mycket till livet att

jag är villig att möta föga smickrande, oönskade sanningar om mig själv, även till det synbarligen högsta priset, som består av att skiljas från min illusion om hur jag skulle vilja vara.”

Om du gör sådana tillkännagivanden för ditt innersta väsen, kommer du inte längre att bedra dig själv genom att låtsas att detta är orealistisk, barnslig magi – vilket bara var en förespegling för att undvika att inse att du egentligen inte är villig att betala priset. Du kommer att uppleva det inre motståndet, du kommer till slut att kunna erkänna det och förstå dess betydelse och dess konsekvenser. Du kommer att se att dina tvivel kring möjligheten att skapa ett fylligt, rikt liv åt dig själv, kring att ha dessa krafter och resurser, egentligen är en täckmantel för dina reservationer kring att bli involverad, att utsätta dig för smärtor, att interagera på ett ärligt, djupt sätt, att ge upp förespeglningar och försvar och alla former av destruktivitet. Du kommer att se att du egentligen inte vill vara så djupt involverad i livet att du kommer att möta dig själv i all ärlighet och utmana vad livet avslöjar för dig och förändra där förändringar är önskvärda.

Om du inte tar itu med dina reservationer kring att vara involverad i livet, kring att vilja ge till och ta emot från livet, att möta och förändra det som behöver mötas och förändras, och om du inte bekräftar dessa reservationer och på ett djupgående sätt inser deras betydelse, kan du inte göra ditt liv fylligare och rikare. Du behöver se fullt ut hur dessa reservationer, din grundläggande motvilja, utgör orsaken till ditt mörker, till ditt ödes svårigheter som du är så benägen att tillskriva omständigheter som inte tycks ha något att göra med ditt innersta väsen.

Om du kan ta ansvar för de oönskade händelserna i ditt liv, oavsett vilka de kan vara, genom att konstatera ditt eget motstånd mot att expandera, har du tagit ett viktigt steg i riktning mot att avlägsna dessa blockeringar. Allteftersom du fortsätter – och detta *är* arbetet på denna väg – kommer du i allt högre grad att uppleva sanningen i följande ord, som fortfarande bara är en teori för er: Livsstoffet som omger och tränger igenom er utgör den mest potenta energi som kan man kan föreställa sig. Det är den mest formbara, mest kreativa substans. Det utgör subtil materia, osynlig för det fysiska ögat, men detta innebär inte den är överklig. Den är inte mer överklig än atomenergi som inte heller kan ses med det mänskliga ögat. Livsenergin är kraftfullare än någon annan energi som det mänskliga sinnet hittills har upptäckt. Den formar livet och varje aspekt av det mänskliga ödet. Den formar alla händelser. Den utgör summan av allt manifesterande medvetande som formar denna materiella värld.

Oavsett vad andra människors medvetanden frambringar i din omgivning, bestäms din livsupplevelse enbart av vad du frambringar. Vad du frambringar avgör då huruvida en masshändelse kommer att påverka dig eller inte och på vilket sätt den kommer att göra det. Masshändelsen i sig utgör aldrig den slutliga förklaringen till ett personligt öde. Den kan endast utgöra en bidragande faktor till det som du redan har skapat. Om du till exempel inte har befriat

ditt innersta psyke från rädsla, negativitet, försvar, hopplöshet, oidentifierad och felkanaliserad ilska, kommer en masskatastrof att innefatta dig på grund av att detta är den bild du har upprättat. När du är i kontakt med tingens rötter, kommer du inte längre att använda masshändelserna, som tycks påverka alla människor urskillningslöst, för att rationalisera bort ett sant eget ansvar, självbestämmande och en positiv delaktighet i livet.

Livssubstansen är så mottaglig, så bubblande med explosiv energi, att den omedelbart påverkas av medvetandets formande kraft – medvetandet i sin helhet, inbegripet det som finns under medvetenhetens yta. När jag säger omedelbart, menar jag att substansen svarar direkt på varje rörelse i medvetandet. Men detta innebär inte nödvändigtvis att den omedelbart manifesteras. Vad du bygger nu manifesteras i de flesta fall något senare. Det blir ditt öde i framtiden – antingen nära eller avlägsen, beroende av hur förenad och stark den kreativa energiformationen är, av motströmmarna som först behöver upptäckas, arbetas igenom och avlägsnas. Och vad du upplever nu är resultatet av vad du byggde igår, förra året, för årtionden eller till och med århundraden sedan. Omedelbarheten finns likväl, för varje tanke, känsla, inställning och viljeriktning påverkar substansen som formar livsupplevelsen.

Det är inte bara medvetna och omedvetna tankar som skapar. Även känslans ton, ditt inre väsens klimat skapar. Om dina tankar är fruktbara och positiva, men känslans ton är deprimerad och negativ, om du i dina känslor är ovillig att acceptera möjligheten till en lycklig expansion, då indikerar detta att det finns dolda lager i medvetandet som motsäger det som du kanske ger läpparnas bekännelse till på den medvetna nivån. Detta är anledningen till att de finaste nyanserna i ditt innersta väsen behöver utforskas och konfronteras.

I enkla termer består livskampen av kampen mellan den slutgiltiga verkligheten – dess godhet, dess rikedom, dess skönhet, dess glädje, dess ändlösa möjlighet till lycksalig expansion – och den mörka, begränsade, hopplösa negativiteten och destruktiviteten. För att uttrycka det i ännu enklare termer så står kampen mellan gott och ont. Alla religiösa filosofier i alla tider har postulerat samma grundläggande sanningar, som måste föras fram till mänskligheten om och om igen. Men eftersom dessa grundläggande sanningar blir överflödiga och så småningom tomma ord, måste de föras fram på nytt i nya former, kanske klädda i en ny terminologi anpassad till det nuvarande samhället.

Ett nytt medvetande håller på att göra sitt inträde i denna värld. Det börjar sprida sig. Det utgör medvetandet som uppfattar den större verkligheten bakom den synbarliga, fragmenterade verklighet som ni har till ert direkta förfogande. Detta nya medvetande skapas av individer vars utveckling och kontakt är mer djupgående än den genomsnittliga människans. De må vara få, men deras makt är mycket större än ni kan föreställa er. Detta nya medvetandes spridning får också

hjälp längs vägen av vad som i en annan referensram kan vara oönskat, nämligen de glimtar som har avslöjats när man har tagit droger. Skadligt som det kan vara för många individer att ta droger, särskilt när det görs för att undfly livet och dess kamp, har glimtarna som har uppnåtts ur ett övergripande perspektiv avslöjat en större verklighet bortom livets yta. Och på det hela taget har, trots individuella skadliga effekter, ett nytt inflöde svept in över världen med direkta och indirekta konsekvenser som ännu inte kan mätas i mänskliga termer. Ni vet, mina vänner, att jag avråder er från att ta droger av många anledningar. Men det är möjligt att något som är oönskat för en individ fortfarande har en övergripande balanserande effekt i tingens större ordning, som slutligen bidrar till en snabbare utveckling.

Det är alltid upp till individen vad man ska göra av något. Man kan välja att göra en engångsupplevelse av drogen till en sporre för att snabba på sin personliga utveckling, eller ge sig hän i den som den ultimata flykten. På det hela taget förändrar likväl allt fler människor, även de som har använt detta som en flykt, sina uppfattningar, och detta förebådar en ny dimension i tillvaron. Den djupare innebörden av masshändelser kan nästan alltid, oavsett hur synbarligt önskvärda eller icke önskvärda masshändelserna kan vara, utvärderas först mycket senare – kanske århundraden senare, när en övergripande objektiv, fördomsfri bild är tillgänglig, där man kan se aspekter som inte är möjliga att se när man befinner sig för nära för att se helheten.

Den mänskliga kampen utkämpas mellan de konstruktiva och destruktiva inställningarna – jag kommer inte att säga ”krafter”, för ordet ”krafter” tycks innebära att vi har att göra med två uppsättningar av krafter. I verkligheten utgör destruktiva inställningar enbart förvrängningar och begränsningar som medvetandet har drabbats av i processen där det förlorade sin kontakt eller ”vetenhet”², om jag får mynta det ordet. Allteftersom vetandet om den yttersta verkligheten förlorades, inträdde destruktiviteten i motsvarande grad. Nu behöver vetandet återfås. Att återfå vetandet med det ovetande sinnet utgör givetvis kampen, som endast kan stillas när du är villig att lyssna på de subtila känslomässiga svaren inom dig och träna dig i att inte längre släta över dem och ta dem för givna eller förneka deras förekomst helt och hållet. Detta behöver göras med vägledning av andra kvalificerade, för det kan givetvis inte göras ensamt. Din dolda avsiktliga negativitet behöver identifieras och uppmärksammas. Den är den direkta nyckeln till hur du skapar ett negativt öde, hur du formar livssubstansen. När du gör dig avskuren från din vilja att vara negativ och uppleva livet på ett begränsat, oönskat sätt, blir du verkligen hjälplös.

Smärtan i den mänskliga tillvaron är oenigheten³ inom er. Den är aldrig ett öde som någon annan påför dig eller något som någon annan kan göra mot dig eller något diffust som ”livet” i någon

² Eng. ”knowingness”. Övers. anm.

³ Eng. ”disunity”, som kan ses som motsats till ”unity”. Dessa begrepp har här översatts till oenighet respektive enhet. Övers. anm.

mening gör mot dig. Det är er egen inre oenighet som är smärtsam. Där förhärskar den dualistiska splittringen och er positiva inställning hindras och bekämpas ständigt av en inneboende negativitet och destruktivitet. Oavsett hur mycket det kan tyckas som att ditt lidande inte har något med omständigheter inom dig att göra, måste det likväl vara så. Det handlar bara om att upptäcka det.

Varhelst det finns negativitet, finns det även oenighet och därmed smärta. Detta kan tyckas märkligt för er, men den finns även i den grad som jaget redan har börjat beträda en positiv väg. Hos individer vars destruktivitet är helt dominerande i deras manifesta mänskliga personlighet, finns det inte några samvetskval. Det finns i stället en tillfällig negativ enhet. Grymhet, brutalitet, själviskhet – den sant kriminella naturen – kan finna en viss förvrängd frid och enhet. Först när den eviga anden har befriat sig tillräckligt för att skapa ett samvete, kommer oenigheten att visa sig på den uppåtgående skalan. Mycket utvecklade individer är på så sätt förenade, dock temporärt och på ett vanskligt sätt, i sitt onda tillstånd. Detta negativa förenande behöver tas isär vid en viss utvecklingspunkt för att så småningom återupprätta en positiv enhet. Mellantillståndet utgör oenigheten, där den ena aspekten av personligheten strävar mot kärlek, sanning, integrering med helheten och förståelse av den yttersta verkligheten, medan den andra sidan strävar mot separation, destruktiva mål, rädsla, hat och blinda antaganden som aldrig öppnar dörrar till ljuset. Smärtan i denna oenighet blir till slut en drivkraft för att öka viljan i riktning mot att övervinna den negativa sidan och stärka den positiva sidan. Denna ansträngning leder sedan till det nya, större medvetandet, där ett högre förenande upprättas.

De flesta individer, med undantag för de få som tar sig an en sådan väg som er, är inte medvetna om sina egna destruktiva strävanden. De har lyckats titta bort från dem och lägger inte märke till på vilka lömska sätt som deras destruktivitet kommer till uttryck. Jag kan säga att även de av er som är mycket aktivt engagerade i ert arbete med att konfrontera er själva, allt som oftast glömmer var och hur er destruktivitet kommer till uttryck. Ni ser inte hur indirekta manifestationer påverkar er och hur ni fortfarande tenderar att skylla negativa upplevelser på omständigheter utanför er själva. I verkligheten kommer negativa upplevelser uteslutande från den destruktiva sidan av er inre splittring. Ju mer medvetet och avsiktligt du bekämpar den, desto mer framgångsrik kommer du att vara i att upprätta inre enhet och därmed i att skapa en helt önskad och önskvärd livsupplevelse som gör dig djupare medveten om uppfyllelsen av dig själv.

När den destruktiva sidan står i konflikt med den sida som strävar mot sann uppfyllelse och ett positivt uttryck, behöver den destruktiva sidan mycket ofta en god anledning till att finna ett utlopp åt sig, åt rättmätiga fientliga känslor och aktiviteter. Detta förklarar varför man ofta ser personer som blir mycket stridslystna och militanta för en god sak. De befinner sig inte längre i ett läge där de oskyldigt kan uttrycka sina destruktiva impulser av en öppet destruktiv anledning, såsom brott i någon form. De behöver genuint goda skäl, som då tjänar som ett utlopp för en

styrka och kraft som det positiva medvetandet ännu inte vet hur det ska hantera. Denna styrka och kraft sätts i det ondas tjänst, men personligheten i sin helhet avvisar det onda. En kompromiss har således hittats i att använda negativa känslor för en god sak.

Nästa, mer önskvärda tillstånd uppnås när dessa negativa känslor inte längre förträngs och därför inte behöver något utlopp. De goda skälen kan då omfamnas utan att fungera som ett utlopp för negativa känslor, för förträngd fientlighet, eftersom fientligheten då hanteras på ett mycket mer direkt och självaccepterande sätt. Detta utgör den svåra punkt där många människor snubblar om och om igen. Även de av er som arbetar så flitigt och med en sådan god vilja snubblar gång på gång över svårigheten att inte veta hur man ska bekämpa sin negativitet, hur man accepterar den på rätt sätt. För *både detta att bekämpa och att acceptera kan ske på både ett konstruktivt och ett självförgörande, förvrängt sätt*. Det senare sättet vidgar splittringens och oenighetens smärta.

Bekämpandet av den destruktiva sidan får inte ske genom att förneka det som finns tills man inte längre vet *att* det finns. Kampen behöver ske genom att uppåda alla era energier till ett modigt igenkännande av de negativa krafterna inom er, även om de kommer till uttryck så indirekt att de tycks vara harmlösa.

Vilka är dessa indirekta uttryck av negativiteten? Låt mig nämna några: brist på energi, oro, depression, hopplöshet, sjukdom, frustration, misslyckanden, känslor av otillräcklighet, brist på njutning, håglöshet. Alla dessa utgör otvivelaktiga tecken på att det finns en destruktiv kraft inom dig som du fortfarande inte har sett och bekräftat fullt ut. Den är inte förstörd eller accepterad och du håller fortfarande fast vid den eftersom du betraktar den som ett försvar som du inte har för avsikt att ge upp. Detta är anledningen till att den förnekas. Du kan aldrig befria dig från en negativitet som du inte först accepterar att den finns inom dig. Och du kan inte lyckas med att känna till den om du inte verkligen vill ge upp den.

När du väl väljer att konfrontera din negativitet, behöver du bekräfta dess indirekta manifestationer och se denna destruktivitet som helt avsiktlig i de hemliga områdena av ditt inre jag. Undersök dina reaktioner för att se om du verkligen vill ge upp den. Fråga dig själv om inte fasthållandet vid den har mycket att göra med din olycka, dina svårigheter och din bristande uppfyllelse. Skulle du verkligen kunna känna dig uppfylld, med alla dina vilande möjligheter förverkligade, när det fortfarande finns destruktivitet inom dig som du ihärdigt håller fast vid – så mycket att du inte ens vill känna till den? När du känner en styrka som växer av att du tar itu med och utmanar de självskapade svårigheterna, kommer du att uppleva ett inre växande, en inre ofrivillig rörelse som följer indirekt, som om den inte hade något att göra med dina avsiktliga ansträngningar. Detta händer när du är försonad med att utrota varje tillstymmelse av ondska, negativitet, destruktivitet i dina känslor och ditt beteende.

Var inte rädda för att erkänna den, mina vänner, för er rädsla för att göra det är oändligt mycket värre än negativiteten i sig. Erkänn, bekräfta och acceptera den. Först då kommer du att hitta en väg ut. Först då förenar du det rätta sättet att bekämpa din ondska och det rätta sättet att acceptera den. Det senare hjälper det förra. Utan acceptans kan kampen i själva verket inte kan vara effektiv. För att göra den här kampen fruktbar, för att skapa en lämplig självacceptans som inte förvanskas till att man ger sig hän åt sina begär, måste man närma sig den på ett mycket systematiskt sätt. Stärk först din vilja att komma till insikt om och avlägsna all negativitet. Förbind dig till att vilja det och be om inre hjälp. Säg detta uttryckligen till dig själv, mycket koncist och bestämt. Lyssna sedan på ditt eget inre svar. Släta inte över det inre svaret eller den första diffusa känslan av motstånd. Bekräfta det mycket tydligt. Inse att motståndet innebär att du inte vill släppa negativiteten och att du döljer den sanningen från ditt medvetande. Spekulera över vilka effekter detta har och gör den dolda intentionen mer medveten. Överväg sedan möjligheten att den här omständigheten i stor utsträckning är ansvarig för allt som du vill förändra i ditt liv. Upphör inte att söka efter kopplingen mellan ditt lidande, din bristande uppfyllelse, ditt olyckliga tillstånd, och din inre vägran att ge upp en ihållande negativitet. Först när du har arbetat igenom detta, när du ser kopplingen klart och tydligt, när du senare har övervunnit allt motstånd och har ett helt positivt gensvar på dina ansträngningar och investeringar i att avlägsna negativiteten, kommer du att uppleva sanningen i det jag har sagt i detta och tidigare föredrag: att du har makten att skapa den mest önskvärda livsupplevelse du kan tänka dig. Du kommer att veta utan en skugga av tvivel att den konstruktiva livskraften är tillgänglig för dig utan gränser, som expanderar till ständigt nya områden för glädje och njutning, allteftersom en större inre styrka och fler resurser uppenbarar sig.

Närhelst och varhelst ni tvivlar kring er uppfyllelse, kring era möjligheter att skapa en ny och bättre livsupplevelse, bör ni med ett skarpsynt inre öga leta efter den motsvarande inre negativiteten som inte vill ge upp sig själv. Om detta föredrag verkligen används och omsätts i praktiken, kommer det att bli ett mycket betydande instrument för att passera en flaskhals som ni kan ha känt hindrar era fortsatta framsteg. Använd detta tillvägagångssätt på ett mycket precist vis.

Må ni alla bära med er nytt material och en inre energi som väckts av er goda vilja, av er ökad förståelse som leder er till ett beslut om att närma er era beklaganden på ett nytt sätt: "Jag vill söka orsaken i mig snarare än i andra, så att jag blir fri att älska och leva. Jag kommer att ta den synbarliga risken för att göra detta och därigenom upprätta självaktning, mod, ärlighet, styrka och positiva energimönster." Om bara ett frö, bara en partikel av dessa ord tas med härifrån i kväll, har det verkligen varit en givande afton.

Var välsignade, alla ni, mina käraste vänner, så att ni blir de gudar som ni potentiellt är.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24